

VLAAMSE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE
DE RAAD

ZITTING 2023-2024

29 NOVEMBER 2023

STUDIEBEZOEK

‘Leersteuncentrum Kasterlinden’

SAMENVATTEND VERSLAG

uitgebracht namens de Commissie voor Onderwijs en Scholenbouw
door de heer Gilles VERSTRAETEN

Hebben aan de werkzaamheden deelgenomen:

Vaste leden: de heer Gilles Verstraeten, voorzitter, mevrouw Khadija Zamouri

Ander lid: mevrouw Els Rochette

Verontschuldigd: de heer Fouad Ahidar, de heer Jan Busselen, mevrouw Bianca Debaets, mevrouw Carla Dejonghe, de heer Pascal Smet, de heer Arnaud Verstraete

Dames en heren,

Op woensdag 29 november 2023 bracht de Commissie voor Onderwijs en Scholenbouw een studiebezoek aan het Leersteuncentrum Kasterlinden.

De heer Gilles Verstraeten wordt aangeduid als verslaggever.

1. Uiteenzetting

De raadsleden worden ontvangen door de heer Steven Vervoort, directeur Onderwijs en Vorming bij de administratie van de VGC-Administratie en hij geeft de delegatieleden een inleiding over het Leersteuncentrum Kasterlinden.

De VGC heeft twee verantwoordelijkheden. Enerzijds, voert de VGC een flankerend beleid voor alle Nederlandstalige scholen in Brussel. Anderzijds, is de VGC als schoolbestuur verantwoordelijk voor een aantal eigen instellingen, waaronder het Leersteuncentrum. Het Leersteuncentrum is sinds september 2023 een officiële instelling van de VGC. Dit is decretaal verankerd.

De waarnemend directeur geeft een kort overzicht van de ontstaansgeschiedenis, van GON (Geïntegreerd Onderwijs) tot het huidige Leersteuncentrum.

Er wordt ook al lang gesproken over inclusief onderwijs. Sinds 2006 is er een VN-verdrag waarin staat dat er gestreefd moet worden om het maximale aantal kinderen met een beperking op te nemen in het gewoon onderwijs. Een tweede belangrijk feit is dat Vlaanderen veroordeeld is geweest omdat er te veel kinderen in het buitengewoon onderwijs zouden zitten.

Toen de heer Frank Vandenbroecke minister van Onderwijs was, in 2007-2008, was het de bedoeling om een zorgdecreet te maken om zo meer inclusief onderwijs te realiseren. Dat decreet is er uiteindelijk niet gekomen.

In 2014 wordt het M-decreet goedgekeurd. Tijdens de periode 2015-2017 komt er bijkomend de pre-waarborg en waarborg. De bedoeling hiervan was om de inclusie nog te laten toenemen door begeleiding te voorzien op het volledige zorgcontinuüm. De waarborg refereerde naar de jobzekerheid voor leerkrachten uit het buitengewoon onderwijs die hun job zouden kunnen verliezen indien scholen gewoon inclusief onderwijs inclusiever zouden werken. De waarborg zorgde er dus voor dat personeel uit buitengewoon onderwijs eventueel als ondersteuners kon blijven werken in het onderwijs.

In de periode 2017-2023 werden ondersteuningsnetwerken opgericht. Op 5 lei 2023 werd het Leersteundecreet goedgekeurd in het Vlaams Parlement. Dit betekent dat vanaf 1 september 2023 alle ondersteuningsnetwerken Leersteuncentra zijn geworden. Belangrijke om te weten is dat dus vanaf dat ogenblik het Leersteuncentrum een aparte instelling is met een aparte directeur en aparte werkingsmiddelen. Daarvoor waren de ondersteuners allemaal personeelsleden die verbonden waren aan de school Kasterlinden of Zaveldal.

De inrichtende macht blijft de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Er wordt nauw samengewerkt met het Gemeenschapsonderwijs. Dit betekent voor de Scholengroep Brussel en de Scholengroep Pajottenland (Scholengroep UN!K) dat ze beiden hun gegeneerde omkadering

ter beschikking stellen van Leersteuncentrum Kasterlinden om de ondersteuning in hun scholen te voorzien.

Het Leersteuncentrum Kasterlinden werkt netoverschrijdend in Brussel en Vlaams-Brabant.

In Vlaams-Brabant werd de splitsing gemaakt tussen Oost-Brabant en West-Brabant. Sinds twee jaar is het Leersteuncentrum Kasterlinden verantwoordelijk voor de ondersteuning in Brussel en West-Brabant. De aangesloten scholen behoren tot het gemeentelijke en stedelijke onderwijs, het Gemeenschapsonderwijs en er zijn ook nog enkele vrije scholen die kozen voor Leersteuncentrum Kasterlinden.

Het Leersteuncentrum Kasterlinden biedt alle vormen van leersteun aan.

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld) informeert naar wat bedoeld wordt met alle vormen van leersteun.

De heer Steven Vervoort verduidelijkt dat er verschillende types bestaan. Er is het basisaanbod, het vroegere type 1. Type 2 betreft kinderen met een zware mentale beperking en type 3 zijn kinderen met gedrags- of emotionele stoornissen. Type 4 zijn kinderen met een motorische stoornis en type 5 is het onderwijsaanbod in ziekenhuisscholen, maar dat doet Kasterlinden niet. Dergelijke scholen zijn er ook niet veel.

Type 6 zijn kinderen met een visuele beperking, type 7 heeft betrekking op kinderen met een auditieve stoornis of een taal- en spraakstoornis. Het vroeger type 8 bestaat niet meer want het is overgegaan in type 1, basisaanbod. Ten slotte, is er nog type 9 dat betrekking heeft op autismespectrumstoornissen. Dit is het meest recente type want dat behoorde vroeger meestal tot type 7.

Op dit moment zijn er 148 ondersteuners, het grootste ondersteuningsnetwerk van Vlaanderen en Brussel. Het Leersteuncentrum heeft heel wat expertise in huis en wordt ook regelmatig gevraagd door anderen om toe te lichten hoe zij het beleid in de praktijk brengen.

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld) vraagt naar welke scholen die 148 ondersteuners gaan.

De heer Steven Vervoort benadrukt dat die ondersteuners niet werken in de school Kasterlinden. Ze werken als ondersteuners in gewone scholen om inclusief onderwijs mogelijk te maken.

Het idee van het project is er gekomen doordat leerkrachten ondersteuning gingen bieden aan een leerling in een gewone klas.

De spreker benadrukt dat er een verschil is tussen leerkrachten die lesgeven in het buitengewoon onderwijs en degenen die als ondersteuner werken in het gewoon onderwijs. Lesgeven in het buitengewoon onderwijs vergt de kennis van bepaalde methodieken die ondersteuners niet nodig hebben.

Sinds april zitten de 148 ondersteuners niet meer op de campus Kasterlinden. Deze 148 ondersteuners zijn ook niet vaak in het Leersteuncentrum aangezien ze 90 % van de tijd in hun toegewezen scholen doorbrengen. Die ondersteuners komen enkel naar het Leersteuncentrum voor overleg, om werkmaterialen te ontwikkelen of uit te lenen, enz...

Vervolgens geeft de heer Steven Vervoort het woord aan de enkele teamleden van Leersteuncentrum Kasterlinden die hun bevindingen en kennis zullen overmaken aan de commissieleden.

De ondersteuner legt uit dat het Leersteuncentrum Kasterlinden de voorbije jaren reeds keuzes maakte richting inclusie. Er werd nagedacht over de invulling en uitvoering van het laatste decreet. Al de ideeën zijn uitgemond in een visietekst.

Het Leersteuncentrum Kasterlinden heeft vorig jaar ook deelgenomen aan de try-out van de onderwijsinspectie voor de toekomstige doorlichtingen.

Op het moment dat het Leersteundecreet in werking trad, op 1 september 2023, betekende dit dat er niet veel veranderingen waren voor de ondersteuners. De ondersteuners werkten reeds al paar jaar binnen de geest van het nieuwe decreet. Wel dient er binnen het nieuwe leersteundecreet een leersteunraad opgericht te worden.

Wat is nu leersteun? Leersteun staat duidelijk geformuleerd in de omzendbrief en is het creëren van een inclusieve klaspraktijk en schoolcultuur.

Leersteun wordt geboden om schoolteams en leerkrachten te versterken om met leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften om te gaan in de klas. De ondersteuners beogen een maximaal effect op de klasvloer.

Het is ook de bedoeling dat leersteun de maximale ontplooiing, de leerwinst, het welbevinden, de zelfredzaamheid en de volwaardige participatie van leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften bevordert. Dit gebeurt leerlinggericht, leerkrachtgericht of teamgericht. Het Leersteuncentrum Kasterlinden zet heel erg in op de leerkrachtgerichte of teamgerichte leersteun, vertrekkende vanuit de leerling. Dit gebeurt allemaal op basis van een proces van handelingsplanmatig werken en een oplossingsgericht werken. Het handelingsplanmatig werken komt uit het buitengewoon onderwijs.

Commissievoorzitter Gilles Verstraeten vraagt wat wordt bedoeld met handelingsplanmatig werken.

De ondersteuner verduidelijkt dat handelingsplanmatig werken bestaat uit de inschatting van de beginsituatie, de doelenfase, de uitvoeringsfase en de evaluatiefase. Dit allemaal op leerlingenniveau.

De commissievoorzitter vraagt vervolgens wat de termijn van deze cyclus is.

Dit hangt volgens **de ondersteuner** af van wat de doelen zijn. Het ene doel kan sneller worden bereikt dan het andere, maar voor elk doel moet wel de hele cyclus worden doorlopen.

Handelingsplanmatig werken en een oplossingsgericht werken zijn twee kaders die de ondersteuners reeds jaren geleden al hebben gekozen voor hun werking. De kaders zorgen dat op dezelfde manier vorm wordt gegeven aan onderwijs en leerlingenbegeleiding. Dit zijn twee krachtige kaders.

De cyclus van handelingsgericht plannen wordt constant opgevolgd door de ondersteuners.

De heer Steven Vervoort legt uit dat een aantal jaren geleden gewerkt werd met GON-begeleiding. Dit betekende dat een leerling toen twee, vier of x aantal uren recht op ondersteuning had. Nu wordt die berekening anders gemaakt. Al de scholen die aangesloten zijn bij het Leersteuncentrum leveren een aantal punten op. De punten worden bepaald op basis van het leerlingenaantal in de school en het aantal verslagen die het recht openen op ondersteuning. Deze enveloppe van punten wordt overgemaakt aan het Leersteuncentrum en in het kader van deze puntenenveloppe wordt er personeel aangenomen. De school ontvangt een evenredige inzet van leerondersteuners volgens de punten die ze genereert.

Zes tot zeven jaar geleden werd daar wel een correctie aan toegevoegd door de VGC in de Brusselse scholen. Zo wogen scholen met veel leerlingen met verhoogde SES-kenmerken zwaarder door in de berekening van de te ontvangen ondersteuning. In Brussel bleken verhoudingsgewijs minder leerlingen te zitten met een verslag. Er was een heel sterke culturele onderdiagnose in Brussel.

De volgende ondersteuner begint haar toelichting met een filmpje. De boodschap hiervan is duidelijk. Kinderen zien van nature zoveel meer gelijkenissen dan verschillen. Op een of andere manier raken volwassen dit kwijt. Volwassenen focussen heel erg op verschillen, wat niet echt nodig is.

Als onderwijs de wieg van een maatschappij is, dan is het ook de weg, de hefboom, naar een inclusieve maatschappij. Er wordt gekozen voor inclusief onderwijs om de weg vrij te maken voor een inclusieve maatschappij. Inclusie is dus geen doel op zich, maar een middel.

Het Leersteuncentrum is gestart met UDL (Universal Design for Learning) wat een heel belangrijk principe is voor het Leersteuncentrum. Dit was een jaartraject. Nadien volgden er nog verschillende trajecten en werd een eerste aanvangsbegeleidingsproject opgestart. Dit was een aanvangsbegeleidingsproject rond een wettelijk kader en inclusie. Via GOLD (Gericht Ondersteunen van Leerkrachten in het omgaan met Diversiteit) en inclusie is het Leersteuncentrum gekomen tot een nieuwe aanvangsbegeleiding waarbij alle ondersteuners opgeroepen werden om het traject toch nog eens te volgen, ook de ondersteuners die al twintig jaar bij Kasterlinden werkten. Het Leersteuncentrum zet sterk in op aanvangsbegeleiding en permanente vorming. Alle ondersteuners dienen trajecten op een gelijkaardige kwalitatieve manier vorm te geven.

De heer Steven Vervoort benadrukt dat het niet altijd eenvoudig is om te vergaderen omdat de 150 ondersteuners nooit elke dag en tegelijkertijd in het centrum zijn. Het is toch belangrijk dat er een gemeenschappelijke visie, een gemeenschappelijke aanpak en een gemeenschappelijk kader is over hoe die ondersteuning in de scholen wordt toegepast.

Wat belangrijk is, is dat leerkrachten uit het buitengewoon onderwijs nu niet langer ondersteuning aanbieden in het gewoon onderwijs. Nu zijn het ondersteuners die van buitenaf komen en die eigenlijk opgeleid worden om ondersteuning te bieden aan kinderen met een beperking of aan kinderen met een bijzondere nood in het gewoon onderwijs.

Die transfer waarbij men eerst tien jaar in het buitengewoon onderwijs lesgegeven moet hebben om dan ondersteuning te bieden in het gewoon onderwijs bestaat niet meer.

Tot een paar jaar geleden was er een daling van het aantal leerlingen in het buitengewoon onderwijs. Nu is er terug een toename van het aantal leerlingen Dit is eigenlijk contradictorisch.

Er wordt er meer ingezet op inclusie in het gewoon onderwijs, maar tegelijkertijd is er een stijging in het buitengewoon onderwijs.

Kasterlinden kreeg de vraag van de overheid om haar lescapaciteit uit te breiden. Vandaar dat Kasterlinden nu ook het onderwijs voor kinderen met type 3 heeft opgestart.

Voor Brussel is de stijging van leerlingen in het buitengewoon kleuteronderwijs in mindere mate van toepassing, maar voor het lager buitengewoon onderwijs is er een lichte stijging. Slechts een lichte stijging omdat er niet meer capaciteit is in het buitengewoon Brussels onderwijs.

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld) merkt op dat het in het Brusselse kleuteronderwijs wel lichtjes aan het stijgen is. Vroeger was dit niet gekend in Brussel.

Ze vraagt of dit niet verontrustend is. Ten eerste scoort Brussel zeer slecht op vlak van het aantal kinderen in het buitengewoon onderwijs. In België zijn er heel veel kinderen die niet in het gewoon onderwijs zitten, ondanks het werk dat het Leersteuncentrum doet. Is hier een reden voor?

De ondersteuners beamen dat dit hen inderdaad verontrust.

De heer Steven Vervoort weet niet wat de reden is. Als er alleen naar type 3 wordt gekeken, kinderen met gedrags- en emotionele stoornissen, is de ratio in vergelijking met Vlaanderen maal 9. Er zitten dus negenmaal minder kinderen in het type 3 onderwijs in Brussel dan in de rest van Vlaanderen.

De spreker gaat er echter wel van uit dat de prevalentie in Brussel dezelfde is als in de rest van het land en dat heeft dus te maken met een sterke onderdiagnose. Er zijn ook regio's in Vlaanderen waar een sterke overdiagnose is. In Leuven bv. is er eerder een sterke overdiagnose. Dit was merkbaar toen er werd samengewerkt met deze regio.

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld) vraagt of er wordt samengewerkt met de universiteiten om alles wetenschappelijk te onderbouwen.

De ondersteuners zeggen dat er inderdaad wordt samengewerkt met de Hogeschool Antwerpen en in het verleden werd ook al eens beroep gedaan op de Universiteit Gent.

Anderzijds merkt **de heer Steven Vervoort** op dat de academische wereld vaak bij het Leersteuncentrum te rade komt om te zien hoe alles in de praktijk verloopt.

In het huidige decreet staan heel wat praktijken die het Leersteuncentrum al jaren in de praktijk toepaste en die dan nu decretaal zijn verankerd.

Vervolgens wordt door **de ondersteuners** verwezen naar artikel 24 inzake de rechten van personen met een handicap waarbij België eigenlijk een inclusief onderwijsstelsel waarborgt.

Inclusie staat pas sinds 2021 in de Grondwet. Voor de ondersteuners is het belangrijk dat ze weten dat inclusief onderwijs nu een wettelijke term is waardoor de hele werking nu ook een wettelijke basis heeft.

Er zijn zoveel definities over inclusie. Het Leersteuncentrum heeft gekozen voor een gulden middenweg waarin de volwaardige participatie eigenlijk centraal staat. Volwaardige participatie in het onderwijs wil zeggen dat de leerlingen ook echt volwaardig lid zijn van de school en zeker binnen hun klas. Het gaat niet zozeer meteen over sociale interactie of zo. Participatie gaat over erbij horen in de klas als volwaardig lid.

Daarnaast is het ook belangrijk om te weten dat als er over inclusief onderwijs wordt gepraat het gaat over leerlingen met een beperking.

De vraag die zich dan stelt is: wat is nu eigenlijk een beperking? De ondersteuners hebben daar echt een verschuiving in gezien. Vroeger werd een beperking gezien als iets dat je had: een fysieke beperking. Nu wordt het veel meer gezien als een beperking in interactie, een beperking in deelname aan de maatschappij.

De ondersteuners volgen de wetenschappelijke studies constant op en eigenlijk wordt steeds aangetoond dat een heterogene omgeving beter is voor een kind dan een homogene omgeving.

De heer Steven Vervoort legt vervolgens uit dat kinderen die nood hebben aan ondersteuning hiervoor over de nodige documenten moeten beschikken. Bij de opmaak van deze documenten speelt het CLB een belangrijke rol. Vandaar dat het Leersteuncentrum nu in hetzelfde gebouw als het CLB is gehuisvest.

De ondersteuners leggen uit dat het CLB diverse soorten verslagen kan afleveren. Voor het verslag gemeenschappelijk curriculum is er geen diagnose nodig. Voor een IAC-verslag, een verslag waarbij de leerling afwijkt van het gemeenschappelijk curriculum en een individueel curriculum moet volgen, is er wel een diagnose nodig. Een IAC-verslag is ook een toegangsticket tot het buitengewoon onderwijs. Leerlingen met een verslag voor een gemeenschappelijk curriculum kunnen niet worden ingeschreven in het buitengewoon onderwijs. De extra voorwaarden om toegang te krijgen tot het buitengewoon onderwijs zijn er gekomen met het M-decreet. Veel termen in het huidige decreet werden overgenomen uit het M-decreet.

In hun inclusie-minded gegeven hebben de ondersteuners het moeilijk met het stigmatiseren van de doelgroepen. Eigenlijk is dat deeltje weinig inclusief. De ondersteuners proberen daarmee om te gaan om maatregelen te initiëren die iedereen ten goede komen in de klas.

Tegelijkertijd vinden de ondersteuners het uiteraard heel belangrijk om dat doelgroepspecifieke, die doelgroepkennis toch voldoende te bewaren om een degelijke kwalitatieve leersteun te kunnen bieden.

De ondersteuners proberen de balans te vinden tussen de medische diagnose en het sociale gebeuren van een klasgroep.

De visie van het Leersteuncentrum wordt gevisualiseerd door middel van een boom.

Commissievoorzitter Gilles Verstraeten stelt zich de vraag hoe de leerkrachten omgaan met de ondersteuners. Hij vermoedt dat het ook niet altijd eenvoudig is voor de leerkracht dat er samengewerkt moet worden met een ondersteuner.

Het is volgens **de ondersteuners** een pluspunt dat ze heel veel vormen kunnen volgen. Tijdens de aanvangsbegeleiding zit ook een vorming 'coachen'. In deze cursus wordt geleerd hoe om te gaan met weerstand van leerkrachten. Het Leersteuncentrum heeft daarover een heel duidelijke visie. Er wordt voornamelijk geopteerd voor het oplossingsgericht coachen.

Volgens de ondersteuners valt wel op te merken dat Brusselse scholen al veel langer met ondersteuners werken en dus meer open staan voor de hulp dan in scholen buiten Brussel. Brusselse scholen zijn ook heel vertrouwd met het OCB die ook leerkrachten begeleiden op bepaalde vlakken.

Daarnaast zeggen de ondersteuners dat werken in een basisschool makkelijker verloopt omdat er maar een leerkracht voor de klas staat. In de secundaire school heeft een leerling meerdere leerkrachten en het is moeilijker om die allemaal op dezelfde golflengte te krijgen.

Mevrouw Els Rochette (Vooruit.brussels) heeft een vraag in verband met onderdiagnosticering in Brussel. In welke mate zou de meertaligheid van kinderen een rol kunnen spelen?

Of de meertaligheid een rol speelt in de onderdiagnosticering weet **de heer Steven Vervoort** niet. Volgens hem is er een veelheid van factoren. Er is de sociale status, de thuissituatie enz...

Het financieel aspect speelt ook een belangrijk rol. Testen kosten veel geld. Daarom werkt het Leersteuncentrum nauw samen met PAika in het UZ Brussel. PAika (Psychiatrische Afdeling voor infants, kinderen en adolescenten) biedt een uitgebreid hulpverleningsaanbod, zowel ambulante als residentiële, aan kinderen en jongeren met een (vermoeden van een) kinderpsychiatrische problematiek. PAika is de enige Nederlandstalige kinderpsychiatrische dienst in een Brusselse context en wordt hierdoor wel voor extra uitdagingen geplaatst.

Vervolgens wordt uitgelegd dat elke school voor een Leersteuncentrum kiest en dit voor de twee soorten types. Er zijn de brede types en de kleine types. Dat zijn eigenlijk de twee financieringsmodellen die daarachter zitten. Bij de brede types (type basisaanbod,3 en 9), bestaat de financiering uit een pot middelen voor een jaar.

Bij de kleine types (types 2, 4, 6 en 7) genereert elke leerling die aangemeld wordt, zijn eigen rugzak met middelen.

Aangezien de kleine types ondervertegenwoordigd zijn in Brussel wordt dit gecorrigeerd met de brede types en de inbreng van SES-kenmerken.

Het Leersteuncentrum heeft een aantal belangrijke partners waaronder het CLB. Daarnaast is de pedagogische begeleidingsdienst een belangrijke partner die betrokken wordt bij fase 0 en fase 1 van het zorgcontinuüm. Pas vanaf fase 2 komt de leersteun in actie. In Brussel wordt daarnaast ook nauw samengewerkt met het OCB, KANS en PAika.

Wat de leersteun betreft, gaat het Leersteuncentrum altijd uit van een duurzame ondersteuning. Er wordt beroep gedaan op het Leersteuncentrum bij recht en nood.

De ondersteuning wordt flexibel ingezet door in het begin heel veel te investeren en aanwezig te zijn op de werkvloer om nadien wat af te bouwen en zich overbodig te maken.

De ondersteuners benadrukken dat een leerlinggerichte ondersteuning altijd samengaat met een leerkrachtenondersteuning.

Voor leerlingen in type 3 is er een speciaal project, GEMS UP, ontwikkeld voor wanneer de leerkracht een dringende vraag heeft. In samenspraak met het CLB zal er dan een kortstondige begeleiding worden aangeboden om de draagkracht van de leerkracht te ondersteunen. Kortstondig gaat dan over een periode van vier tot acht weken. Dit kan gaan overeen intervisie waarbij samen met het team zoveel mogelijk tips worden aangeboden of met de inzet van een extra paar handen in de klas.

Onlangs werd het Multifunctioneel Centrum Kasterlinden opgericht dat een leer- en leefklimaat aanbiedt voor kinderen en jongeren van 6 tot 25 jaar die schoollopen in het Nederlandstalig buitengewoon onderwijs in Brussel. De doelgroep bestaat meer en meer uit GEMS-leerlingen en ze verblijven dus op internaat.

Het werkingsgebied van de ondersteuners is Brussel en het Pajottenland. In Brussel zijn er vier regio's en in de Rand zijn er drie regio's. De regio's in Brussel zijn kleiner omdat er meer scholen op een klein gebied zijn.

Per regio is er een team brede types en een kleine types en elke team is binnen zijn team verantwoordelijk voor de vragen die voor die regio binnenkomen.

De teams zijn bewust niet te groot gemaakt omdat het belangrijk is dat mensen een veilige thuishaven hebben. Ondersteuners hebben geen thuis waar ze elke dag komen. Ze komen vaak in meerdere scholen op een dag.

Elk team heeft een teamcoach die tweewekelijks met zijn team vergadert. Daarnaast zijn er nog vormingen en andere projecten om de ondersteuners samen te brengen.

Op dit moment bedient het Leersteuncentrum Kasterlinden 167 scholen, waarvan 140 basis-scholen en 27 secundaire scholen.

Momenteel zijn 138 actieve personeelsleden wat overeenkomt met 118,5 VTE.

De commissievoorzitter dankt de aanwezigen voor hun goede uitleg. Hij stelt zich echter wel nog de vraag of de maatschappij eigenlijk richting het segregatiemodel aan het groeien is. Hoe staan de ondersteuners eigenlijk tegenover het buitengewoon onderwijs?

De ondersteuners zeggen dat ze nooit advies geven over een schoolkeuze. Dat wordt overgelaten aan de ouders en het CLB. De overtuiging van de ondersteuners is dat bijna alles opgelost kan worden via inclusief onderwijs.

2. Rondleiding

Na de uiteenzetting brachten de commissieleden een bezoek aan de kantoren van het Leersteuncentrum Kasterlinden.

Sinds april 2023 namen de leerondersteuners hun nieuwe gebouw in gebruik waar naast bureaus en overlegruimten ook een uitleencentrum voor didactisch materiaal is gevestigd.

de voorzitter,
de verslaggever,
Gilles VERSTRAETEN
